

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 5/2013

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 12.12.2013. ГОДИНЕ

К-По₂ 5/13

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОД 12.12.2013. ГОДИНЕ**

Председник већа: Још једном добар дан.

Отварам заседање у предмету Вишег суда у Београду, у кривичном поступку против оптуженог Ђуре Тадића, због кривичног дела из чл. 142 ст. 1 КЗ СРЈ у вези чл. 22 КЗ СРЈ а по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО.3/13 од 08.04.2013. године, пред неизмењеним саставом већа.

Утврђује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине **Снежана Станојковић,**

-оптужени **Тадих Ђуро,**

-бранилац оптуженог адвокат **Дијана Хајдуковић Росић.**

Председник већа: Да ли је успостављена веза са Судом Босне и Херцеговине? Да ли има неког у Суду Босне и Херцеговине? Добар дан, да ли се чујемо?

Судија Суда БиХ Станиша Глухајић: Добар дан. Чујемо се, ево сада када сам ставио слушалице.

Председник већа: Да ли је обезбеђено присуство сведока Ш██████ Х██████ по замолници која је достављена Суду Босне и Херцеговине?

Судија Суда БиХ Станиша Глухајић: Ја сам судија Станиша Глухајић и ми смо с обзиром да сте тражили у замолници да се обезбеди присуство Ш██████ Х██████ уручили истој позив. Ш██████ Х██████ је дошла у Суд Босне и Херцеговине, она се овде налази и наша служба за односе са сведоцима је утврдила да се ради о тој сведокињи.

Председник већа: Ви ћете позвати сведока Ш██████ Х██████ за то време ћемо ми констатовати да су испуњени услови за одржавање претреса.

Присутан сведок Ш██████ Х██████ у Суду Босне и Херцеговине по достављеној замолници за саслушање сведока путем видео конференцијске везе са Судом Босне и Херцеговине.

Констатује се да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

На сагласан предлог странака наставља се главни претрес прекинут дана 29.11.2013. године, у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се тонско снимање главног претреса а пренис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Ш [REDACTED] Х [REDACTED]

Председник већа: Да ли се чујемо?

Судија Суда БиХ Станиша Глухајић: Чујемо се, само сачекајете још који секунд пошто је сарадница отишла да доведе сведокињу, управо сада улази сведокиња.

Председник већа: Окривљени можете сести овде ако Вам је лакше да пратите.

Судија Суда БиХ Станиша Глухајић: Добро, ево сведокиња Ш [REDACTED] Х [REDACTED] је на мјесту које је намјењено сведоцима. Поред ове сведокиње само да Вам кажем да се налази и лице које је из нашег одјела за подршку сведоцима, кад будете имали слику видећете да поред сведокиње Ш [REDACTED] Х [REDACTED] сједи још једна женска особа, значи она је из одјељења за подршку сведоцима.

Председник већа: Да ли је утврђен идентитет сведока?

Судија Суда БиХ Станиша Глухајић: Да, на основу њених докумената утврђено је да се ради о сведокињи Ш [REDACTED] Х [REDACTED]

Председник већа: Можете само да нам кажете на основу којих докумената је утврђен идентитет да констатујемо.

Судија Суда БиХ Станиша Глухајић: То је утврдила наша Служба за односе са сведоцима. Ево ја сад тачно Вам питаћу из службе на основу чега сте утврдили? Ево каже сведокиња на основу личне карте.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]

Чији идентитет је утврђен на основу личне карте од стране судије Суда Босне и Херцеговине. Можете нам само рећи Ваше име још једном, ја се извињавам.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED] Ш [REDACTED] Х [REDACTED]

Председник већа: Не Ваше него судије.

Судија Суда Бих Станиша Глухајић: Судија Станиша Глухајић.

Председник већа: Станише Глухајића. Ш [REDACTED] да ли има неких измена у Вашим личним подацима. Ви сте дали Ваше личне податке суду када сте саслушани пред Кантоналним тужилаштвом Унско-санског кантона Бихаћ дана 24.12.2007. године. Да ли су исти Ваши подаци које сте тада дали?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Ја мислим све је у реду.

Са личним подацима као на записнику пред Кантоналним тужилаштвом...

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Још нешто, ја сам прије дјевојачко, ја сам била [REDACTED] сад се презивам Х [REDACTED], једино то можда је.

Председник већа: Сада је удато Х [REDACTED], а девојачко је?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Дјевојачко [REDACTED]

Председник већа: Војић. Па под девојачким презименом је и дат први исказ нема потребе да се посебно констатује.

Значи, са личним подацима као на записнику пред Кантоналним тужилаштвом Унско-санског кантона Бихаћ од 24.12.2007. године.

Председник већа: Ш [REDACTED] Ви сте позвани на предлог Тужилаштва да будете саслушани на главном претресу у овом кривичном поступку који се води против окривљеног Тадић Ђуре. Као сведок по нашем закону да Вас упозорим, дужни сте да говорите истину. Не смете ништа прећутати од онога што Вам је познато о догађају, давање лажног исказа представља кривично дело. При томе, нисте дужни да одговарате на питања уколико бисте тиме себе или Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Дужни сте да суду пријавите сваку промену адресе. Да ли сте разумели упозорење?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесам.

Председник већа: Такође, наш закон предвиђа да сте дужни да положите заклетву. Текст заклетве гласи: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Заклињем се, изјављујем да ћу о свему што пред судом будем питана.

Председник већа: Говорити само истину.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Говорити само истину.

Председник већа: И да ништа нећу прећутати.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: И да ништа од онога што ми је познато нећу прешутјети.

Председник већа: Добро.

Опоменућа да је дужна да говори истину, да не сме ништа прећутати, да давање лажног исказа представља кривично дело, упозорена да није дужна да одговара на питања уколико би тиме себе или лице из чл. 94 ст. 1 ЗКП-а изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, да је дужна да пријави суду сваку промену адресе. Након положене заклетве изјави:

Председник већа: Ш [REDACTED] бранилац окривљеног је инсистирао да будете саслушани на главном претресу. Ми смо, налазећи да је најцелисходније да и најекономичније да будете саслушани из Суда Босне и Херцеговине обзиром да сте стално настањени и боравите у [REDACTED] доставили позив суду Босне и Херцеговине, односно замолницу да Ви будете испитани путем видео конференцијске везе. Ви сте дали Ваш исказ пред тужилаштвом Унско-санског кантона Бихаћ дана 24.12.2007. године о овом догађају коме сте Ви најалост присуствовали а за који догађај је овде пред овим судом оптужен окривљени Ђуро Тадић. Да ли можете пред овим судом да изнесете оно све чега се сећате, оно што сте опазили, сазнали, видели тада, касније, свега чега можете да се сетите након овог протекла времена.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Хоћете да почнем од 23. септембра или од почетка рата? То се десило 23...

Председник већа: Не. Морамо да се држимо догађаја значи, оно што је везано за догађај, а окривљеном Ђури Тадићу се ставља на терет учествовање, односно радње преузете дана 23. значи када сте Ви били присутни и када су лишени живота лица која су била ангажована на радној обавези у месту Дуљци испред ове куће у којој сте Ви колико то можемо из досадашњих исказа да закључимо, боравили.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте. Овако, моја мама, моја сестра морале су сваки дан да иду да раде за српску војску. И тако 21. септембра чули смо да је убијен Т [REDACTED] Т [REDACTED] и још двојица из Кулен Вакуфа. И 22. септембар био је дан жалости, објављен је као дан жалости, моја мама тад и сестра нису радиле. 23. септембра требале су да изађу у 8 сати, да изађу на аутобуску станицу јер туда је сваки дан долазио трактор и трактор их је купио и возио их до радног мјеста где су требале да раде. У почетку су копали кромпир, брали грах и на крају су купили шљиве у септембру. Тај дан моја мама и моја сестра изашле су око 8 сати на аутобуску станицу заједно са С [REDACTED] и њеном мамом. Оне су тај дан чекале, чекале су око сат времена док нису дошли људи из Рипча, дошли су људи из Рипча са трактором, дошли су са

тројицом војника. (Само мало да пијем воде) И почели су око 9 сати ујутру почели су да раде. Купили су шљиве око моје куће. Сваки дан око 12 сати моја мама, моја сестра и остали радници добијали су ручак. Ручак је доношен из Кулен Вакуфа. Тај дан нису добили ништа ни да једу, ништа ни да пију. Око 3 сата дошла је моја мама у мој стан у моју кућу и лепо ми рекла, „дадо, можеш на брзину да направиш пар сендвича за жене које су гладне, јер тих тројица људи што су их чували су нестали. Ја сам направила сендвиче за жене које су биле гладне, њима сам изнела. Нешто крчи сада?

Председник већа: У реду је, сада Вас чујемо.

Сведок-оштећена Ш██████ Х██████: Направила сам сендвиче и моја мама ми је рекла да скувам кафу и да изнесем кафу напоље за жене, да жене попију кафу, јер та тројица тих војника што су их чували, тај дан су нестали, око 3 сата нису били ту, они су негде склонили се. А моја мама још прије ми је рекла да не излазим напоље нигде, јер су војници тако су окрутни према њима, да не смеју да седну, да не смеју да проговоре, да не смеју ништа, само могу да раде и око 3 сата када су они нестали, тада сам направила женама да једу и да идем да скувам кафу. И ја сам скувала кафу од ибрик од литре и изнела сам је женама напоље. Ту је седело, ту је било око двадесет до двадесет шест људи. И била су тројица мушкараца ја мислим. Изнела сам кафу и моја мама ми је рекла, „дадо, ово је мало кафе, иди скухај још једну литру, још један ибрик кафе“. И ја сам ушла у кућу, а пре тога него што сам изнела кафу напоље, седео је и брат, тада је имао шест година и молио ме да му направим један сендвич, рекао је, „дадо, сестро, ја сам гладан, направи и мени“ и ја сам му рекла „сачекај, Асиме, прво морам да однесем кафу, па ћу после теби“. И док сам кухала други ибрик кафе, окренула сам се и погледала сам кроз прозор и кроз прозор сам видела човјека. У чему је био обучен, доњи део, то се не сећам, само сам видела горњи део, имао је светло-плаву кошуљу која је била заврнута до лакта. И човек је носио пушку и пушка је била окренута према нашој кући. И почело је да се пуца, али ја сам се навикла на то пуцање јер сваки дан су пуцали и то је прешло у навику. Међутим, мој брат је тада устао и погледао кроз прозор и викнуо је, „дадо, бјежи, побиће нас, убили су нам маму“. И ја сам мислила да он лаже и покушала сам да га зауставим да изађе напоље. Ја сам мислила ако изађе напоље, метак може залутати и погодити га. Нисам опет вјеровала да они убијају људе испред куће. Међутим, истрчала сам и покушала сам да га зауставим, да га ухватим за мајицу, али срећом, нисам га ухватила, он је из куће одмах ушао у кукурузе. Од улазних врата можда су два метра даље су били кукурузи. Он је ушао у кукурузе. И ја сам била у ходнику, онда је почело да се пуца. Пуцњава је била тако јака, да ни сама не знам шта ми је било, ја сам, главу сам покрила се са рукама и онда ми нешто рече „склони се под степенице“. Склонила сам се под степенице и ту под степеницама док сам била, пуцало се, била је јака пуцњава и одједанпут пуцњава је престала. И онда сам чула где људи псују, псују муслиманско порекло, псују кафу што испијају и тако редом. И ја док сам била ту под степеницама, ја сам мислила, убиће и мене сад. И једино што ми је тада пало, мислила сам где ми је мама, где ми је сестра, где ми је брат, где сам помислила тада, имам двадесет година, шта сам ја преживела, нисам преживела ништа, зашто сада да будем и ја убијена. И када је престала пуцњава, под степеницама дошла је једна жена. Она је била рањена на три места. Дошла је код мене, испод мојих степеница и крупно је дисала и ја сам рекла „немој крупно дисати, могу нас чути“. Она је рекла „ја више него како ја могу“. То је била жена из Рипча, први пут жену коју сам тада видела. Дошла је пред мене и пошто смо ми били под степеницама, степенице су биле можда пола метра одмакнуте мало од зида и онда сам испод степеница сам видела чизме, војничке чизме, када су узлазиле уз степенице и

узлазили у собу на први спрат. И онда учинило ми се да чујем бензин који се просипао и кад се шибица, чула сам нешто, чула се шибица која је окресана о кресиво и када је запаљена та соба. Онда је тај човек изашао напоље, чујем питају га ти присутни што су били „има ли кога у кући“. Он је рекао „у кући нема никога“. И онда када је то запаљено опет је била типина. Тада ми је та жена рекла да изађем напоље, да би видела има ли кога напољу. Ја сам јој рекла „ја напоље не смем да изађем“. Она је рекла „ако не смеш ти, онда изаћи ћу ја“. Ја сам рекла „ти ако изађеш, ако тебе ухвате, немој мене спомињати, а ако мене нађу, и ја тебе исто спомињати нећу“. И она је изашла и ја не знам колико сам била под степеницама можда, десет минута, петнаест минута, ни ја сама не знам. Али ја сам приметила да не могу ни ја да будем под степеницама више, јер је долазио дим испод степеница. И онда сам изашла испод степеница и опет сам отишла уз степенице да видим гори ли соба. Соба је сва горела, ја сам опет низ степенице сам се вратила и одмах поред улазних врата била је наша соба за дневни боравак. Преко софе, само да видим, биле су на неком мјесту, биле су једне хлаче моје. Узела сам хлаче, јер сам била крвава сва од жене што је била поред мене. И онда сам из куће сам изашла у кукурузе и онда сам на једном месту у кукурузима сам села, чучнула. И нешто са тог мјеста ми каже да се помјерим са тог мјеста метар даље и ја сам се повукла метар даље. И онда сам видела иду тројица, први је био Гојкан, Гојкан Ђурић, а сада су га сви звали Ђирић, Гојкан, ишао од Томе Тадића син Зоран и Зоран Берга. И тада сам помислила да се јавим Гојкану, мислила сам да ми је Гојкан пријатељ. Два дана прије долазио је код нас и однио је каце за ракију од моје нане, однео је машину за детелину, све то и он нам је говорио „боље што сте овде остали, јер вама неће нико ништа, да сте отишли у Бихаћ, тамо би настрадали, сто-посто и боље што сте остали код куће“. И ја сам мислила да му се јавим, али тада ми нешто рече, не јављај се. И тада сам прећутала и онда сам чула када је рекао „жалосно што је нисам закло“. И онда ми је било јасно да су убијени ти људи испред куће.

Председник већа: Да ли је то све, да ли имате још нешто да додате?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: После тога када сам била у кукурузима, онда сам чула када је он питао, не знам кога, али чујем он виче „има ли кога у кукурузима“, „јеси видио кога у кукурузима“, овај каже „у кукурузу нема никога“, а овај каже, „чуј, хајмо да запалимо ове људе“. И онда су, како се зове, и онда опет, чини ми се као да сам чула опет просипање бензина и видела сам А [REDACTED] био је испред куће, а маму и сестру нисам видела никако, знам да су били запаљени ту испред куће. Ја сам изашла из кукуруза, не, прије тога, када су запаљени људи, ја сам чула када су у ауто улазили, када затварају ауто и када ауто креће. Била су два аута, видела сам „Мерцедес“, био је сиве боје, њега сам видела и онда када су аута отишла према Орашцу, Кулен Вакуфу, онда сам видела да мени није добро да останем ту у кукурузима, морам ја саму себе да се склоним негде и онда сам кренула у шуму. Када сам дошла у шуму, чула сам плач дјетета, али опет нисам знала да је то мој брат А [REDACTED]. Чула сам да дјете плаче и онда сам препознала његов глас и онда сам зовнула, „А [REDACTED] јеси ти“, он је рекао „јесам“ и онда је дошао и онда смо се загрлили заједно и питала сам га „како си дошао, јеси видио маму, јеси видео ми сестру“, он је рекао да није видео никога, једино он се спасио са једном С [REDACTED], С [REDACTED] је имала тада око 12-13 година и дошао је до шуме и ушао је и нашао је наше људе исто из Орашца који су спасили се, али су они рекли да се он врати кући, да иде својој мами „врати се својој мами, својој сестри, својој нани“ и тако да се он вратио, али срећа није могао да се врати кући, јер је срео једног ћука, пса, а пас је лајао и он се бојао и сачекао ту док ја нисам дошла. И тако смо се нас двоје нашли у шуми.

Председник већа: Да ли је то све?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Па не знам шта Вас још интересује?

Председник већа: Добро. Ви сте изнели Ваш исказ. Сада ће Вам постављати питања тужилац, а затим бранилац окривљеног, окривљени и председник већа и чланови већа, уколико за тим буде било потребе. Изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца: Добар дан, Снежана Станојковић, заменик тужиоца за ратне злочине.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Добар дан.

Заменик тужиоца: Кажите ми, Ш [REDACTED] сада сте нам детаљно испричали и поновили наравно исказ који сте дали 2007. године, али ево ја нећу много Вас питати, сем да ми објасните, кренућу чини ми се од овог последњег што сте сада рекли, да сте видели како одлазе учесници догађаја које сте овом приликом описали.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесам, видјела сам, они су били испред куће Хасе Војића, била су два аута, ја сам једно ауто видела, а друго нисам.

Заменик тужиоца: Значи видели сте само једно ауто?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Једно.

Заменик тужиоца: Добро, кажите ми, поред ових што сте описали, значи Ђурића, Зорана Берге и кога сте још датом приликом видели?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Видела сам Зорана, Т [REDACTED] Т [REDACTED] син, Т [REDACTED] Т [REDACTED] је био мој учитељ. И видела сам Гојкана, Гојкан је имао жену [REDACTED] његова жена је прије радила за мога стрица, као конобарица.

Заменик тужиоца: Сада сте нам током давања Ваше изјаве рекли да сте чули, има ли кога у кукурузима, да сте чули.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: То сам чула.

Заменик тужиоца: Кажите ми, јесу то гласови од ових лица која сте набројали или евентуално неких других лица?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Е, па то је било ту, што сам, излазила из кукурузе, чула сам да један пита „има ли кога у кукурузима“, а они кажу „нема“, а сада од њих тројице који одговарају, ја не знам.

Заменик тужиоца: Значи не знате који су?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Не знам, али ми је било јасно да су они побили те наше испред куће, јер је Гојкан реко „жао ми само што је нисам заклао“.

Заменик тужиоца: Рекли сте ми да Вам је том приликом страдала мама, сестра, а нана?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED] И нана, да.

Заменик тужиоца: Да ли Вам је страдала и нана, је ли?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED] Јесте, јесте и она је.

Заменик тужиоца: Када кажете „нана“, то Вам је баба?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED] Јесте.

Заменик тужиоца: В [REDACTED] Ф [REDACTED]?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED] Јесте.

Заменик тужиоца: Само још да Вас питам, када сте погледали кроз прозор где сте кували кафу, кажете, видели сте неко лице које прилази.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED] Видјела сам, да, видјела сам њега чак први пут у животу сам тог човека видјела, имао је негде око 45-50 година, око 40 до 50 година, ту је био човјек и имао је светло-плаву кошуљу, били су му заврнути рукави, држао је пушку испред себе.

Заменик тужиоца: А кажите ми, где се он тачно налазио, у односу на тај главни пут који води између Вакуфа и Бихаћа, је ли тако беше?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED] Јесте. Моја кућа, уствари, то није моја кућа, то је кућа од мога [REDACTED] али кућа је окренута према цести, а улаз је са споредне стране, иза куће.

Заменик тужиоца: Добро и ту сте га видели?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED] Да, е кроз прозор, а испред моје куће је била кућа једне жене Р [REDACTED] Војника испред куће Р [REDACTED] Војника видјела сам тог четника, не четника.

Заменик тужиоца: Добро, видели сте лице.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED] Војника, како хоћете, он иде према нашој кући и носи пушку и почело је да се пуца, али ја сам мислила да он пуца тек онако, да не убија људе.

Заменик тужиоца: Кажите ми, да ли можете да нам определите колико траје то пуцање?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED] То, можда петнаест минута, пола сата, ја више ни ја сама не знам колико је, знам само да се пуца и да се пуца и ја сам се сакрила

испод степеница и да сам у том моменту само мислила на своју маму, сестру, брата, нану, на себе, и мислила сам сада ћу бити ја убијена, сви ћемо бити убијени, све ће нас побити и тако.

Заменик тужиоца: Да ли могу да закључим да сте били у страху за свој живот, за своје најближе?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесам, јесте, свакако, да.

Заменик тужиоца: Хвала, толико.

Председник већа: Изволите, браниоче.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Хвала. Госпођо Х [REDACTED] ја сам бранилац окривљеног Ђуре Тадића, адвокат Дијана Хајдуковић Росић. Хтела бих неколико питања само да Вам поставим. Ви сте у свом ранијем исказу спомињали да је у Вашу кућу код Ваших родитеља долазио извесни човек кога сте Ви назвали „Ђумић“.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: И да је често долазио, па ме интересује, можете ли да определите, колико је пута често долазио код Вас и у ком временском периоду, да ли је то био дужи или краћи временски период?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Овако, када је моја мама почела, када су почели да раде, то је било онако половином јула, тако је он долазио сваки дан и нон-стоп је долазио, Ђумић је долазио сваки дан код нас и као он је био пријатељ мом оцу и играли су заједно шах. Ђумић једанпут је дошао и рекао је као, пошто је он знао да ја добро играм шах, пошто ме је мој отац често водио на такмичење у шаху, и на републичко сам увјек ишла, рекао је да би одиграо једну партију шаха са мном, а ја сам рекла, добро, можемо. И онда смо сјели да играмо партију шаха. И онда је у том моменту он покушао да ме загрли и у том моменту ушла је моја мама.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Ја сам нешто друго хтела да Вас питам, значи Ви сте...

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Било је више Ђумића, сада не знам на кога мислите?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Не, не, баш ме Ђумић интересује.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: На кога сте мислили?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Значи позивам се на овај део исказа који сте већ раније дали, па сам Вам поставила то питање, из једног простог разлога, што сам хтела да Вас питам, да ли сте Ви добро познавали возило којим је он долазио ту код Вас кући, испред Ваше куће?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесам, био је „Мерцедес“.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Да ли можете мало ближе да опишете који је можда модел био или?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Стари модел је био. Ја мислим да је био, сада како бих Вам објаснила, био је стари „Мерцедес“, то могу рећи, модел је био стари „Мерцедес“, можда из '80-тих.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Добро, реците ми, Ви сте споменули у свом исказу, да је тог дана везано за овај догађај који је предмет овог суђења, Ви сте то возило видели на лицу места?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Возило јесам видјела, али Ђумића нисам.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: И још једно питање, Ви сте у исказу казали да сте „недвојбено из кукуруза“ видели значи тај сиви „Мерцедес“?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Значи и након догађаја сте Ви видели да је то возило на том месту?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: А кажите ми, када сте спомињали, ова три лица сте препознали.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јест, њих тројицу сам препознала.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Јесте споменули и четврто лице, јесте, које сте препознали на фотографијама, је ли тако?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Поновите.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Кажем, када су узимали исказ од Вас, предочили су Вам фотографије лица, како бисте препознали.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Не, тројицу, Гојкана, Зорана, оба Зорана ја сам већ познавала од прије, једино што то нисам знала име Зорана, знала сам само да је Т [REDACTED] Т [REDACTED] син, а онда сам после чула да му је име Зоран. И трећег сам видела, нису ми требале никакве слике, није ми требало ништа.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Ја то знам, него су Вам касније предочавали фотографије.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Молим?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Кажем, касније су Вам предочавали неке фотографије?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте, али ја сам знала, ја сам и пре него што сам слике видјела, ја сам рекла за њихова имена.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: А да ли сте Ви некога, неко друго лице препознали на тим фотографијама?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Е сада ћу Вам ја то рећи, 2007. године када сам била, сада није опет сигурно, показали су ми слику, ја сам мислила за тог првог човјека што сам видела, што ми је био непознат, ја сам рекла, после седамнаест година како је рат био, петнаест година, не може човјек више, сад кад га видим можда га не би ни препознала, то сам и ја рекла и они су ми дали слику и ја сам рекла „можда“, чула сам да је био Мићо, како се презивао, мислим Мићо Радак, можда он јест био, можда то, али да сам сигурна сто-посто, да сам сигурна да је то он, то не могу рећи, опет бојим се да нећу можда погрешити. А за Гојкана и двојицу Зорана сам сигурна сто-посто.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Добро, а кажите ми, да ли сте погледали још неке друге фотографије, осим овог Миће?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Када сам била, показивали су ми још слике исто од Миће, што је, Мићо исто, Мићо Берга, што је сваки дан чувао њих док су радили, они су показивали његову слику, показивали су ми слику још од Ресана, не знам, не сјећам се тачно, надимак Ресан и то, али ја сам рекла „Ресана нисам видела и не могу да тврдим, да свједочим када га видјела нисам“. Мислим на тог Мићу Бергу.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Само још једно питање.

Председник већа: Само моменат. Изјашњавали сте се у односу на Ресана, је ли тако?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли сте њега видели, да разјаснимо то, да ли сте Берга Милорада Ресана видели?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Ресана нисам видјела, тај дан Ресана, уопште га нисам видјела, једино што ми је мој брат рекао да га је видио како он убија моју маму.

Председник већа: Добро, изволите даље, браниоче.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Хвала лепо. Ви сте у свом исказу споменули број лица која сте видели како иду према кући.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Да ли недвојбено ...

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Да ли можете да ми покажете слику тог човјека?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Ја немам слику.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Можда јест био тај, јер ја кажем тог првог, то прво лице које се видело, што је био у светло-плавој кошуљи, не знам је ли он или ко је, ја не знам његово име и не могу да тврдим ко је. И када би ми можда слику показали сада или слику прије двадесет година, можда бих га препознала, ако је био он, ако није, ја не могу свједочити.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Добро, ја сам хтела да Вас питам нешто везано за ту радну обавезу која је постојала, ако имате сазнање, да ли можда знате, којим колима је доношен ручак односно доведен ручак радницима који су ту радили?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Е то не знам.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: То не знате?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Не, само знам да су моја мама и моје сестре су добијале ручак и сви ти што су радили.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Хвала Вам.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Сваки дан је добијан ручак из Кулен Вакуфа.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Хвала Вам.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Само тај дан нису добили ништа.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Хвала.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јер тај дан нису дошли људи из Кулен Вакуфа.

Председник већа: Шехерзада, дакле, да разјаснимо, Ви сте рекли да сте препознали три лица – Ђурић Гојка, Берга Зорана и Тадић Зорана, док сте били у кукурузима, је ли тако?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: У кукурузима, јесте.

Председник већа: Пре тога, да ли сте видели неко лице за које поуздано можете да се изјасните, ко је та особа?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: То, ја сам мислила можда је Мићо Радак, али опет, сто-посто нисам сигурна, то Вам кажем можда 50% јесам...

Председник већа: А где сте видели то лице за које тврдите да је Мића Радак?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Када сам га видела, после двадесет година, човек је био мршав кроз, ја сам рекла, можда јесте, можда није, али опет, не знам, а видели су га ови други.

Председник већа: Кога су видели ови други?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Па на пример, С [REDACTED] С [REDACTED] К [REDACTED] онда овај М [REDACTED], оно што су долазили код њега, његовој кући, дан прије.

Председник већа: Кога су видели, Мићу Радака?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Не знам, мислим да је Мићо Радак то, али опет не знам.

Председник већа: А јесу они говорили да су видели Мићу Радака?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесу, чула сам да су говорили да су га видјели, ја сам рекла, можда је то био и он, јер ја сам видела само четири, а чула сам да је било осам људи. Ја сам видјела тројицу, њих сам сто-посто знала, тог четвртог нисам га познавала, први пут сам то лице видјела и ја када сам видјела њега и када сам чула пуцњаву, ја сам мислила да долазе људи са друге стране и уопште нисам вјеровала да би неко из Рајноваца могао да дође да убије наше. Увјек сам их сматрала пријатељима.

Председник већа: Добро, Ш [REDACTED]. Ви кажете да је Ваш брат побегао из куће пре него што је Т [REDACTED] Х [REDACTED] ушла код Вас у кућу повређена.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Ви остајете при тој изјави. Т [REDACTED] је саслушана и овде на главном претресу, а пре тога је саслушана и пред Кантоналним тужиоцем у Босни и она тврди да је ушла у кућу и да је затекла вас двоје, Вас и Вашег малог брата.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Није, мога брата није, ја сам мислила, брат ми је био у кући и када је почело да се пуца, пуца се, он је погледо кроз прозор и видио да људи што су сједели испред куће и што су пили кафу, да убијају и он је викнуо, „Дадо, Ресан уби маму“. Ја то нисам видјела, ја не кажем да сам ја видјела, ја нисам видјела и он је потрчао напоље, потрчао је низ степенице и ја сам покушала да га зауставим да не истрчи напоље, јер ја сам мислила да људи пуцају и сваки дан пуцају и то им је прешло у навику и ја сам мислила метак може залутати и може га погодити, али нисам знала да они убијају испред куће. И срећом, нисам успела да га ухватим, ја сам га онда у шуми нашла.

Председник већа: Само моменат, да ли је он изашао на врата испред којих су седели људи који су тада убијени?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Не, не, он је изашао иза куће, људи су сједили испред куће, испред куће, имали смо две улазне, биле су гараже, иза гараже је био, улаз је био са друге стране иза куће је улаз, кућа је била окренута према асфалу, према цести, окренута према цести.

Председник већа: Кућа је окренута према асфалту, а они су седели са друге стране куће, значи не окренути асфалту?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Не, они су сједили испред куће, они су сједили испред куће, према цести, према асфалту.

Председник већа: Ако су улазна врата окренута према асфалту, да ли су они седели?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Не, улазна врата су окренута према, горе према брду, према шуми, иза куће.

Председник већа: Према брду, добро.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јер ми смо становали у долини, а иза нас су била брда и шуме.

Председник већа: Добро, када већ говоримо о кући, описујемо, да ли Ви можете да нам опишете, конфигурацију тог терена, колико је кућа била удаљена од асфалта, шта се налази у близини те куће, где су били ти воћњаци, Вашу процену?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Ево овако, кућа је била овако, поред цесте, можда је била кућа од цесте можда удаљена негде 300 метара, ето више није, 300-400, није ни толико можда, можда 200-250 метара је удаљена од цесте, ма мање, не могу се сетити.

Председник већа: Од асфалтног пута?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Можда, за минут си на цести, од пута, јер испред, испред наше куће била је још једна кућа, то је била кућа Р [REDACTED] В [REDACTED] и онда је била одмах цеста ту.

Председник већа: Добро, кажите ми, ти воћњаци у којима су ови људи који су лишени живота брали шљиве, где се налазе, испред куће, иза куће?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Тај дан одмах уз кућу од мога стрица, одмах је, тада су купили шљиве, његове шљиве од тог мог стрица купили су шљиве његове, ту одмах уз кућу.

Председник већа: Колико ту има воћњака, да ли се сећате?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Можда ето од куће педесет метара, иста је ливада, ту где је кућа, у тој ливади ту је био и воћњак.

Председник већа: Ту је воћњак значи испред куће, је ли тако?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Не, иза куће, иза куће. Најпре дође кућа, па до куће одмах је воћњак.

Председник већа: Бочно, је ли тако?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Добро, реците ми, од асфалта, како се стиже до куће, да ли постоји неки макадамски пут или како?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте, био је макадамски пут, макадамски пут, јер према цести има макадамски пут, иде се макадамским путем, ма минут ми треба да сам на цести главној.

Председник већа: Дакле, од асфалтног пута се одваја тај макадамски пут којим се долази до Ваше куће, је ли тако?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте, до моје куће значи, била је једна кућа, то је била Р [REDACTED] В [REDACTED] кућа, његова кућа је била уз цесту, уз асфалт и онда дође кућа Р [REDACTED] а В [REDACTED] и између наша кућа.

Председник већа: Да ли из Ваше куће може да се види шта се дешава доле на асфалтном путу? Да ли сте Ви могли да видите паркирана ова возила из Ваше куће?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесам, јер ја сам била, ја сам била у кукурузима, из кукуруза сам видјела ауто, јер ја сам одмакла се од улаза у кућу, ја сам се одмакла у кукурузе и видјела сам, само сам видјела бјели „Мерцедес“, а иначе чула сам још једно ауто, то друго ауто нисам видјела, два аута су била.

Председник већа: А да ли Вам је познато, Ш [REDACTED], где су та аута била паркирана?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Пред кућом од Х [REDACTED] В [REDACTED] пред улаз у, како се, зове се...

Председник већа: Да ли су ти људи који су изашли из возила, могли да виде ове људе који седе испред куће и пију кафу?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Да, када су сједили нису могли, зато што је испред, испред њих је стајала кућа, нормално нису могли ни да виде, а сада опет не знам, можда је неко видио, ја не знам, ја знам да су они дошли са друге стране.

Председник већа: С које стране су дошли?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јер ја знам, тачно сјећам се, да су испред, до наше куће била је кућа А [REDACTED] В [REDACTED] и ја мислим да су дошли отуда, овај човјек је дошао са Р [REDACTED] куће, што сам га ја видјела, а са ове друге, ја мислим да су дошли са друге стране, не могу рећи, са улаза у наше двориште.

Председник већа: Добро, Ви кажете да сте Ви пили кафу у то време. Када Ви њих први пут видите?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Ја сам први пут видила једног човека, то сам рекла, видила сам само једног, први пут ја сам изнела кафу и онда ми је било драго

што могу ја да чујем шта жене причају. Међутим, мени је моја мама рекла да одем скувати још једну кафу и онда ми је било тешко што ја морам да напустим те жене, јер драго ми је да чујем неке жене које ја не познајем, да видим шта ће оне рећи, како је код њих, како, шта има код њих, како је у Рипчу, и тако то и моја мама је рекла да одем и да скухам и ја сам отишла и ја сам скухала кафу и онда сам била окренута према, знате како, ми смо, тај мој стриц је имао троспратну кућу. Први спрат, све је било урађено и горе на првом спрату једна соба је била урађена, а једна соба је била онако без прозора и ту на првом спрату је била мислим направљена као летња кухиња, јер ми смо морали да ложимо ватру, нисмо имали струју, нисмо могли да кухамо нормално и договорили смо се да ложимо ватру и онда смо шпорет смо однели горе на тај спрат, у тој соби где није било нигде урађено ништа. И онда кроз прозор, када сам ја кухала кафу, ја сам се окренула и тај прозор, уствари нема прозора, видјела сам да иде тај човек у светло-плавој кошуљи. Само сам њега видјела у почетку и онда је почело да се пуца, а ја сам мислила да он тек онако пуца, сваки дан су пуцали и онда нам је то ушло у навику.

Председник већа: И нисте обрађали пажњу.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: А мој брат је сједио је, били су блокови и на блокове била је даска стављена и он је сједио на даски и онда је устао и погледо кроз прозор и викнуо „дадо, бјежи, убили су нам маму, Ресан је убио маму“. Е сада ја не знам да ли је видио Ресана или није видио, али тако је викнуо и он је пошао да изађе напоље, а ја сам покушала да га ухватим.

Председник већа: Добро, то сте нам већ све рекли, Ш [REDACTED], ја Вам само предочавам оно што се разликује у Вашим исказима. Ви када сте претходно саслушани и када сте дали овај Ваш исказ пред Кантоналним тужилаштвом у Бихаћу 24.12.2007. године, сте рекли да је Ваш брат рекао „дадо, убише нам маму, бежи, убиће и нас“. А да Вам је тек у шуми рекао „Ресан је убио маму“. Па шта је сада тачно?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Да ли је тачно ово што сте тада изјавили или ово што сте данас рекли?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Он је, можда раније нисам рекла, он је викнуо, док сам ја дошла, викнуо је, „дадо, убише нам маму“ и рекао је „Ресан уби маму“ и онда када смо дошли горе у шуму.

Председник већа: Само моменат, Ш [REDACTED] оно што је важно да разјаснимо, да ли је тада одмах у кући поменуо Ресана или тек у шуми, као што сте тада изјавили пред Кантоналним тужиоцем?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Па он је викнуо и у кући и када смо дошли у шуму, рекао „Ресан уби маму“, али ја не знам, ја нисам видјела Ресана никако.

Председник већа: Значи, и у кући је то рекао?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Он је викнуо, „Уби Ресан маму, убише маму“.

Председник већа: Само моменат, да ли је поменуо Ресанов надимак или име, шта, надимак?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Да, Ресан је надимак, он је прво викнуо „убише маму, Ресан уби маму“, тако је викнуо. И онда је отишао у кукурузе и онда када сам га ја у шуми нашла, тако је рекао, „Ресан нам је убио маму“. И онда ми када смо, заједно смо били у Доњем Рипчу.

Председник већа: Морамо то да разјаснимо, зато што сте тада децидно рекли „дадо, убише нам маму, бежи, убиће и нас“.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Убиће и нас, да.

Председник већа: И да Вам је касније у шуми објаснио да је то учинио Ресан.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Добро, Ваш брат је тада имао шест година.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Да ли је он виђао Берга Милорада званог „Ресан“ раније?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте, па он је видио све који су долазили, који су пазили, који су чували маму, који су чували раднике.

Председник већа: И могао је да га препозна?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: У почетку су они имали, имали су сви капе на глави, имали су на њима, ко штрамплице на ногама, можда. Али ја сам их видјела без, зато што су већ мислили да су све побили и да немају више да се крију од кога.

Председник већа: Овде присутни окривљени као и многи сведоци који су саслушани, изјавили су ко је тада био. Већина сведока помиње да је било осам лица и тачно наведено која су то лица. Они не наводе, ни окривљени ни остали саокривљени, који су осуђени у Босни за овај догађај, не наводе да је тада био присутан Милорад Берга звани „Ресан“, а он је у међувремену преминуо, тако да не можемо да га позовемо и саслушамо овде на претресу, али је он саслушан пред Кантоналним тужиоцем и он је тврдио да није био присутан.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Можда и није, ја сада кажем, мој брат је имао шест година, ја сам рекла, ја Ресана видјела нисам и зато нисам могла да кажем, зато нисам га ни кривила ништа, једино што је мени брат тад, он је имао шест година, можда му се учинило, можда је видео неког другога, па је мислио да је то Ресан, ја не знам, брат ми је имао шест година тада.

Председник већа: Зато Вас и питам да разјаснимо то, јер је важно.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Ја сам само рекла шта је он мени рекао.

Председник већа: Када Вам је брат поменио први пут Ресана, да ли је рекао „Ресан је убио маму“ или је рекао „Убише нам маму у кући“, а тек касније у шуми да је помињао Ресана?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Прво је викнуо, „дадо, убише нам маму“, „Ресан уби маму“, тако је викнуо „Убише маму“, „Ресан је убио маму“, а зашто Ресан, ја не знам, ја њега видјела нисам.

Председник већа: Добро. Вама је тада, рекли сте да су били Ваша сестра, је ли тако?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте, она је 13 година имала.

Председник већа: Ваша бака и Ваша мама, је ли тако. Ваша мама је [REDACTED], је ли тако?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте, [REDACTED], звали су је [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED] и [REDACTED]

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: А ко је В [REDACTED] В [REDACTED]?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: В [REDACTED] В [REDACTED] је моја комшиница, ми смо свако вече ишли код ње да преноћивамо, јер смо се бојали, имали смо страх да преноћимо у стану у нашој кући.

Председник већа: Значи, нисте у сродству?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Када смо сада причали, сјећам се код В [REDACTED], а В [REDACTED] кућа далеко је од наше можда негде 100 метара, има чак и мање.

Председник већа: Са њим нисте у сродству, је ли тако?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Па не знам, можда јесмо али неки даљњи рођаци, јер В [REDACTED] су, презива се као и ја дјевојачки.

Председник већа: Добро, бранилац окривљеног Тадић Ђуре се сагласио да се прочита на главном претресу исказ Вашег брата А [REDACTED] В [REDACTED], који је такође као и Ви у иностранству. Он је овде у свом исказу тврдио да је видео Ресана да извирује иза ћошка без капе и да је онда кренуо према народу, где је била Ваша мајка и да је Ваша сестра зашла за угао куће и да он тврди да је Ресан убио и Вашу сестру. Да ли Вам је он некада причао нешто о томе?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Он је говорио и тада је говорио док је био дјете „ја када нарастем, ја ћу убити Ресана, ја ћу се њему осветити“, то када је био дете то је увјек говорио. И ја сам му говорила „немој, има бога, бог ће га казнити“. Увјек сам

се бојала, увјек сам говорила да не долази на суђење јер сам се бојала сад опет да му се не јаве неке мисли да убије неког или шта ја знам шта. И једино што је говорио, говорио је за Ресана, за друге људе није их спомињао, него само за Ресана.

Председник већа: Добро, такође сведок Војић Исмет је рекао да сте му Ви говорили да сте препознали Ресана.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Ја нисам, нисам рекла, ја сам рекла једино А [REDACTED] је видео Ресана, а ја га видјела нисам, ја никада нисам рекла да сам га видјела.

Председник већа: Значи, о Ресану је причао Ваш брат А [REDACTED] В [REDACTED]?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте, тада је имао шест година и можда је и видео, можда, шта ја знам.

Председник већа: Кажите ми, да ли још неко од преживелих, Ви сте се видели касније са још неким лицима која су преживела овај догађај. Да ли је неко од њих још помињао Ресана или још неко лице које Ви нисте тада видели и учили?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Ко?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Када сам била, Мехо и можда један човек из Рипча, сада се не сјећам његовог презимена, ови су говорили да је исто видио Ресана, онда сам повјеровала брату А [REDACTED].

Председник већа: А где је Мехо био, да ли је био ту присутан?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Он је био, он је сједио ту испред куће, он је пио кафу заједно са мојом мамом и са другим женама и био је Мехо и била су још два старија човјека, сада се не сјећам имена, сви су били из Рипча, никада их нисам прије ни видјела. Имао је тада Мехо 30-35 година, човјек је тако изгледао.

Председник већа: Добро, кажите ми када је Ваша сестра А [REDACTED] изашла из куће, када сте је Ви видели пре него што је убијена?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Ја сам је видјела овако, када сам изнела кафу женама да пију испред куће, када сам пошла да скухам нову, другу кафу, видјела сам А [REDACTED] испред куће. Не, овако, испред куће жене су сједиле, а вамо када сам ја прешла да уђем у кућу, А [REDACTED] је била под прозором и једно можда десет метара била је чесма са водом, она је ту пила воду. И тада сам је видјела и ништа јој нисам рекла. Тада је задњи пут било што сам је видјела. Оно је иначе, била чесма испред куће, што је, не испред куће, до куће је чесма, можда негде од тог како се зове, са леве стране куће, да, са леве стране куће, од прозора можда је негде било пет, шест метара, стајала је чесма и она је ту пила воду. Ја сам само поред ње прошла и ништа јој тада нисам рекла. То је задњи пут био што сам је видјела.

Председник већа: Да ли је Вама, Ш [REDACTED] да ли сте Ви познавали Милорада званог „Ресан“, Берга Милорада званог „Ресан“? Можете ли да нам објасните, како је он изгледао и ко је био стајао са њим?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесам, он је долазио код нас, сваки дан је био, чувао ове раднике што су радили. Чак једанпут је долазио код нас и хвалио се и говорио као, у Кулен Вакуфу је била је једна творница „Беби-трико“ што су правили за бебу, ваљда обући, шта ја знам. И одједанпут је дошао и хвалио се, каже „прије је Кемо био мој директор, а сада сам ја његов“. Прије, ја сам разумела сада мора радити, сада не мора да чисти улице, шта ја знам шта. И тако се, хвалио се код нас Ресан.

Председник већа: Дакле, он је често био присутан када сте Ви радили док су постојале те радне обавезе?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Ја нисам радила, моја мама се бојала, ако изађем ја, тада сам имала двадесет година, да може неко нешто да ми уради и онда је моја мама причала са М [REDACTED] Д [REDACTED] он је бивши наставник, исто био пријатељ мог оца и са Ђ [REDACTED], говорила је са њим, било би добро да ја останем код куће, пошто ми је брат био мали и да пазим брата и своју нану, док они раде, а моја сестра А [REDACTED] је имала 13 година, па је она водила А [REDACTED] са собом, тако да су А [REDACTED] и она радиле, а ја сам остајала код куће.

Председник већа: Добро, да ли Вам је познато ко је све од полицајаца, од људи који су били ангажовани у полицији и војсци, био, кажете „било је увек три војника“. Ко је био, да ли су то били људи из полиције, из војске, који су заједно са људима који су били на радној обавези, проводили то радно време, односно који су бринули о њиховој безбедности?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Ја да Вам кажем, увек су били војнички обучени, увек су носили пушке у рукама, то су били често Мићо из Рајноваца, он је можда био четири године старији од мене, тако, двије-три године је био старији од мене, Мићо, Ресан и био је Зоран Берга, што је тај дан дошо да убије моју маму и ово.

Председник већа: Значи, Милорад Берга, Ресан је био један међу њима који су често били ту са људима који имају радну обавезу?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте, пазио је. Чувао их је.

Председник већа: Добро, Ви кажете, радили сте за српску војску. Како знате да сте радили за српску војску и ко Вам је то рекао?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте, они су радили бесплатно, никад нису добили ништа, једино ето што су имали ручак.

Председник већа: Кажете, ми смо тада радили за српску војску. Да ли се то конкретно радило за српску војску и од кога сте добили те информације?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Па, ја мислим, за кога ћу радити него за српску војску, јер све то што се правило, то се правило све за српску војску, грах, кромпир, све то и тако су они њима рекли, идете радити за српску војску и зато ништа

нису добили, нису били плаћени. нису добијали ништа, цабе су радили и радили су од осам сати до шест навече. Једино недељом су имали слободан дан.

Председник већа: Кажете, три војника су се склонили око 15 часова.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Та три војника су била из Рипча, они су тада, сваки дан, тај дан су пазили су ту и тај дан око 3 сата су нестали и зато је моја мама дошла да пристави...

Председник већа: Тог дана сте их Ви видели да су били ту и да су отишли око 15 часова?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Ја напољу нисам била, моја мама ујутру је дошла и рекла ми да не излазим напоље, јер су та тројица из Рипча што су били, каже „тако су строги да не дају да се проговори, не дају чак ни да сједнемо, ако се умориш“, каже, „не би смјела напоље, нек сједим у кући“. Рекох, ја ћу напоље, не би мени ко шта урадио. И ја ту нисам излазила напоље никако и онда око три сата ушла је моја мама и рекла, „дадо, они су нестали“. Е сада где су нестали, где су отишли, ја не знам, ја напоље нисам излазила никако тај дан, скухај кафу и направи сендвиче за жене, пошто тај дан нисмо добили ништа да једемо.

Председник већа: Добро, Ви кажете да сте видели једног од тих лица која су пуцала на људе који су седели испред куће, је ли тако?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Ја сам видјела једног, имао је светло-плаву кошуљу, прво сам њега видјела, а његово име не знам, први пут ми је човек био, први пут сам га тада видјела, први пут сам га и срела.

Председник већа: Да ли можете да опишете старост, висину, изглед?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Рекла сам, старост је била око 40-45 година, тако, можда 50, 45-50 година, имао је светло-плаву кошуљу, доле шта је имао доле на себи, ја се више не сјећам, нисам ни видјела, имао је мало стомак, онако, нити је био дебео, нити је био мршав, онако средњи. Колико је био висок, ја не знам, јер сам га видјела с прозора, са првог спрата, с прозора.

Председник већа: Добро, кажите нам, да ли се Ви придружујете кривичном гоњењу окривљеног Ђуре Тадића, који овде одговара пред овим судом за овај догађај и да ли имате неки имовински захтев, обзиром да су Вам најближи тада лишени живота, значи бака [REDACTED], мајка [REDACTED] и сестра [REDACTED]?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте, па ја сам за то ако има нека одштета, да добијем.

Председник већа: Не можете сада да одредите неку висину, неки износ?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Добро, кажем, Ви сте ме питали.

Председник већа: Молим, не чујем?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Па Ви сте ме питали.

Председник већа: Не можете да одредите неку висину одштетног захтева који тражите?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Да, па то нисам ни размишљала, да бих Вам рекла.

Председник већа: Можете и касније. Да ли неко од чланова већа има неко питање? Изволите.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Добар дан.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Добар дан.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Ја сам судија Драган Мирковић. Госпођо Х [REDACTED] једно питање само, малопре сте у Вашем исказу рекли да су људи имали капе, маске?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Да, то сам чула од ових других, ја са капом нисам видјела никога.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Значи, Ви то нисте видели?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: То сам чула од ових других што су били, они су рекли да су имали капе, један дечко Ермин нам је брао орахе и тада је видио када су се поздравили сви и онда када су прошли поред њега, онда су имали те капе на глави. Ја са капама нисам видјела никога, тако сам чула од њега, јер његова мама је исто убијена ту где и моја.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Још сте рекли овај човек у плавој кошуљи са подвртнутим рукавима је носио пушку. Знам да сте Ви тада имали двадесет година и не знам колико се разумете у оружје. Јесте знали, да ли можете да нам кажете, да ли су биле аутоматске или полуаутоматске, да ли се у то уопште разумете, ако се не разумете није проблем.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Ја да кажем, ја се у пушке не разумем, знам само да је била пушка и да се пуцало и видјела сам да човек носи пушку и пушка је била окренута према нашој кући и пуцало се, али ја сам опет мислила да он пуца у небо, да не пуца у људе. И зато сам покушала да зауставим брата да не изађе напоље, али срећом, нисам га ухватила.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Добро, захваљујем се, хвала.

Председник већа: Окривљени, да ли имате неко питање?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Могу ли ја њега да видим само?

Председник већа: Ево режија нека окрене према окривљеном камеру да бисте видели окривљеног. Режија, да ли може да се окрене камера према окривљеном? Да ли познајете окривљеног Ђуру Тадића?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Личи на Т [REDACTED] Т [REDACTED] али га нисам видјела, а личи на Т [REDACTED] Т [REDACTED] му је брат.

Председник већа: Да, овај што је погинуо, је ли тако?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Јесте, а дан прије ми смо сједили код куће и сви смо жалили за тим Томом, и моја мама и ми сви смо говорили, моја мама се сјећа када су ишли заједно на екскурзију заједно са њим. И нама је било жао, други дан дође његов брат и ови све да нас побију.

Председник већа: Добро. Ви сте тражили трошкове за долазак из [REDACTED] у Суд Босне и Херцеговине и ми смо Вам одобрили, само да видим где је тај папирић, одобрили смо Вам исплату трошкова у износу од 216 ЕУР-а, дат је налог да Вам се исплате ови трошкови. Ми Вам се захваљујемо што сте се одазвали позиву суда. Надамо се да Вас нећемо више звати, а уколико буде било неке потребе да поново budete саслушани, ми ћемо Вас о томе обавестити, а Ви сте дужни да обавестите суд, уколико промените Вашу адресу. Да ли сте разумели?

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Добро, хвала Вам.

Председник већа: Захваљујемо се, можете да се удаљите, што се нас тиче.

Сведок-оштећена Ш [REDACTED] Х [REDACTED]: Хвала.

Председник већа: Нема судије.

Службено лице Суда Босне и Херцеговине: Судија је изашао.

Председник већа: Наше испитивање је обављено. Ја Вам се захваљујем што сте удовољили нашој замолници и обезбедили присуство сведока и можемо да се одјавимо сада.

Службено лице Суда Босне и Херцеговине: Хвала Вам, такођер.

Председник већа: Довиђења.

Службено лице Суда Босне и Херцеговине: Довиђења.

Председник већа: Обавили смо испитивање овог сведока. Ви сте се, браниоче, у поднеску који сте доставили суду сагласили да се у доказном поступку прочитају искази ових осталих сведока. Да ли остајете при овом Вашем предлогу?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Да.

Председник већа: Да констатујемо, обзиром да је бранилац окривљеног Ђуре Тадића у поднеску који је достављен суду дана 04.12.2013. године навела да је сагласна

са предлогом Тужилаштва, да се на главном претресу уместо непосредног испитивања изврши увид у раније дате исказе сведока А██████████ В██████████ У██████████ Р██████████, А██████████ Ц██████████ и И██████████ С██████████

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

На сагласан предлог странака, врши **СЕ УВИД** у:

-записник о испитивању сведока В██████████ А██████████ сачињен пред овлашћеним службеним лицем Министарства унутрашњих послова Унско-санског кантона Босне и Херцеговине број 05-1/04-5-1457/11 од 09.09.2011. године;

-записник о саслушању сведока Ц██████████ А██████████ сачињен Кантоналним тужиоцем Унско-санског кантона Бихаћ – Федерација Босне и Херцеговине број ТО10КТП30004622811 сачињен дана 11.06.2011. године;

-записник о саслушању сведока У██████████ Р██████████ пред Кантоналним тужиоцем Унско-санског кантона Бихаћ – Федерација Босне и Херцеговине број КТ-242/95-РЗ сачињен дана 28.02.2008. године и

-записник о испитивању сведока Р██████████ У██████████ пред истражним судијом Кантоналног суда у Бихаћу, број Ки-14/97 РЗ, сачињен дана 04.06.2001. године;

-записник о саслушању сведока И██████████ С██████████ сачињен пред овлашћеним службеним лицем Управе полиције – Сектора криминалистичке полиције Унско-санског кантона Кантоналног министарства унутрашњих послова Федерације Босне и Херцеговине број 05-104-5-424/08 од 28.02.2008. године.

Да ли има неких нових предлога у допуну доказног поступка? Изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца: Не, хвала.

Председник већа: Браниоче?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Судија, ја једино остајем при предлогу који је стављен на припремном рочишту, везано за медицинску документацију и здравствено стање мог брањеника, значи непосредно пред сам овај догађај, а имајући у виду наводе његове одбране, где је навео да није био у неком здравственом стању и да је одбијао одлазак у Дуљке.

Председник већа: Ми смо на припремном рочишту одбили те предлоге. Ви понављате тај предлог?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Ја га понављам, да.

Председник већа: Добро, тужиоче?

Заменик тужиоца: Противим се предлогу, сматрам да је сувишно да се сада вештачи на околности да је одбио, по први пут сада чујем да је одбио да иде у Дуљке.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Не, не вештачење.

Заменик тужиоца: Медицинска документација?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Медицинска документација на околност његовог повређивања од експлозије бомбе, како је он то навео.

Председник већа:

Бранилац окривљеног, адвокат Дијана Хајдуковић Росић изјављује да нових предлога у допуну доказног поступка нема, осим што понавља предлог који је истакнут на припремном рочишту, а који је на припремном рочишту одбијен, да се прибави медицинска документација за окривљеног Ђуру Тадића о његовом повређивању непосредно пре овог догађаја.

Заменик тужиоца за ратне злочине противи се предлогу браниоца окривљеног за извођење наведеног доказа.

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од десет минута, ради одлучивања већа о предлогу браниоца окривљеног.

По истеку паузе, **НАСТАВЉА СЕ** главни претрес.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца окривљеног Тадић Ђуре, адвоката Дијане Хајдуковић Росић да се у доказном поступку прибави доказ медицинска документација о лечењу оптуженог Ђуре Тадића непосредно пре овог догађаја, као **НЕОСНОВАН**.

Да ли има неких нових предлога?

Обзиром да није било нових доказних предлога у допуну доказног поступка,

Председник већа **ОБЈАВЉУЈЕ ДА ЈЕ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК ЗАВРШЕН**.

У односу на завршне речи, да ли ћемо одредити посебан термин, односно посебан главни претрес за држање завршних речи и да ли можемо да усагласимо термине? Тужиоче, браниоче, изволите.

Заменик тужиоца: Па можемо да одредимо, значи што се тога тиче. Ако дозвољавате, ја бих предложила да то, овај, буде током јануара, обзиром да имам од раније преузете обавезе и што се тиче осталог дела децембра, а и током јануара.

Председник већа: И ми имамо проблем, зато што и један и други члан већа поступају у другим већима, имају заказане претресе, а имамо проблем и са судницом. Да ли би у том случају, да ли бисмо могли 28. јануара, поподне у 14 и 30?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Ја Вам се захваљујем, мени тај термин одлично одговара.

Председник већа: Добро.

Ради изношења завршних речи странака, наредни главни претрес **СЕ ОДРЕЂУЈЕ** за:

28. јануар 2014. године, у 14 часова и 30 минута, у судници број 4.

Што је присутнима саопштено, уместо позива.

Довршено у 16 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА